

Za 12 dni wybory

Wszystkie twórcze siły narodu współpracują z komitetami Frontu Narodowego i agitatorami

Wręczenie wysokich odznaczeń państwowych grupie radzieckich specjalistów przez Prezydenta Bolesława Bierut.

MOSKWA. (PAP). Dnia 11 października w ambasadzie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Moskwie Prezydent Bolesław Bierut udekorował grupę wybitnych radzieckich specjalistów wysokimi odznaczeniami państwowymi za ofiarną pomoc w rozbudowie polskiego przemysłu. Orderem Sztandaru Pracy I klasy odznaczony został P. W. NIKITIN, orderami Sztandaru Pracy II klasy odznaczony został D. G. DIALOW, M. S. POLIKARPOW, B. I. SKOBIELEW, A. W. RURAKOW I T. I. AGAFONOW.

Depesza z okazji Dnia Wojska Polskiego

Do Ministra Obrony Narodowej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Marszałka Polski Towarzysza Konstantego Rokossowskiego

Z okazji Dnia Wojska Polskiego przyjmuję, Towarzysze Ministrze, pozdrowienia w imieniu Armii Radzieckiej i własnym.

Życzę Wam owocnej pracy i dalszych sukcesów w umacnianiu potęgi bojowej sił zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Minister Spraw Wojskowych ZSRR

(-) A. Wasiliewski
Marszałek Związku Radzieckiego

Depesze z okazji Dnia Wojska Polskiego przesłali również Minister Obrony Narodowej Republiki Czechosłowackiej generał armii A. Cieplicki, Minister Sił Zbrojnych Rumuńskiej Republiki Ludowej generał pułkownik Emil Bodnarus, oraz Minister Obrony Narodowej Węgerskiej Republiki Ludowej generał - pułkownik Farkas Mihaly.

W KILKU WIERSZACH

WARSZAWA. (PAP). W dniu 11 bm. ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Chińskiej Republiki Ludowej w Polsce pan Tsen Jun-czuan złożył wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.

MOSKWA. (PAP). Agencja TASS donosi z Teheranu, że w dzienniku „Journal de Teheran” ukazała się wiadomość, iż rząd irański postanowił odwołać swych przedstawicieli dyplomatycznych z Londynu o raz wręczyć stosunki dyplomatyczne z Anglią o ile do 14 bm. rząd irański nie otrzyma od Anglii pozytywnej odpowiedzi na swą ostatnią notę.

Komitety Frontu Narodowego, składające się z przedstawicieli różnych warstw społecznych: robotników, chłopów i inteligentów, partyjnych i bezpartyjnych — pokryły gęstą siecią cały nasz kraj. Skupiają one wokół siebie setki tysięcy agitatorów, którzy ochotniczo zgłosili się do pracy nad upowszechnieniem Programu Wyborczego Frontu Narodowego — programu pracy i walki wszystkich uczelnych Polaków, programu siły i szczęścia narodu, programu utrwalenia pokoju.

Siedmiy dzień obrad XIX Zjazdu WKP (b) Posiedzenie dnia 11 października br

Dnia 11 października na XIX Zjeździe Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików) kontynuowano dyskusję nad referatem N. S. Chruszczowa „Zmiany w statucie WKP(b)”.

Na posiedzeniu przedpołudniowym przemawiali przedstawiciele szeregu organizacji partyjnych: R. P. Żukow z obwodu woroneńskiego, G. A. Borkow — z obwodu saratowskiego, P. F. Czeplakow z obwodu sachalińskiego, S. S. Romianow z obwodu Wielkiej Łuki M. M. Pityczenko z Ukrainy S. A. Wapagow z Baszkirii, A. U. Chachalow z Buriat — Mongolii, F. F. Kuźniecowa (Moskwa).

Delegaci Zjazdu powstając z miejsc, przyjęli burzliwym oklaskami wiadomość podaną przez przewodniczącego posiedzenia o depeszy powitanej od Komitetu Krajowego Komunistycznej Partii Stanów Zjedno-

zonych. Odczytanie depeszy Komunistycznej Partii USA było niejednokrotnie przerwane długotrwałymi, burzliwymi oklaskami.

Do Obwodowego Komitetu Frontu Narodowego nr 122 w Rzeszowie codziennie zgłasza się od 30 do 60 agitatorów po radę, wskazówki i literaturę wyborczą.

Agitatorzy prowadzą rozmowy z mieszkańcami na różne tematy polityczne i gospodarcze. Liczne pytania, stawiane

przez ludność agitatorom świadczą o dużym jej zainteresowaniu wyborami, o jej poczuciu, że jest gospodarzem kraju.

Obok najczęściej spotykanych pytań, dotyczących oryentalu wyborczej i Programu Wyborczego Frontu Narodowego, wybory występują z wątkami, zmlerzającymi do usprawnienia gospodarki komunalnej, do polepszenia pracy handlu społecznego itp.

Spoleczeństwo serdecznie odnosi się do agitatorów. Ceni ich pracę, pomaga im. Powołanym m. in. szacunkiem cieszą się pracownicy Prezydium Woj. Rady Narodowej — Aleksandra Leszczyńska i Józefa Stapor — bezpartyjne, które cały swój wolny czas od pracy poświęcają uszlachetnianiu wyborców.

Pracownik PHS w Rzeszowie — Augustyn Golonka, który odwiedził już 350 wyborców mówi:

„Wszędzie spotkałem się z serdecznym przyjęciem i żywym zainteresowaniem Programem Wyborczym Frontu Narodowego. Wzrasta zwłaszcza zainteresowanie wyborami wśród gospodyń domowych”.

W związku ze zbliżającymi się wyborami obwodu nr 122 pracuje przez 12 godzin dziennie. Można tu stać godziną sekretarkę, Zdzisławę Czachor czy też takich agitatorów, jak Alina Domańska, Kazimierza Lisa lub ZMP-ówkę Marię Rusin, którzy nie szczędzą pracy organizując masowe zebrania i wyborniki. W zebraniach, zorganizowanych przez komitety z pomocą agitatorów, ludność bierze bardzo żywy udział.

VII dzień obrad XIX Zjazdu WKP(b) (posiedzenie populudnowe)

MOSKWA. (PAP). Dnia 11 bm. na posiedzeniu populudnowym XIX Zjazdu WKP(b) zakończyła się dyskusja nad (Ciąg dalszy na str. 2)

dzinnie narodów młujących pokój, że na wszystkich granicach mamy kraje pokojowe i demokratyczne, że jesteśmy obojętni nie pogardą i nienawiścią narodów, lecz przyjaźnią.

Naród polski dobrze rozumie, że klasie robotniczej i jej rewolucyjnej partii zawdzięcza wspaniałe osiągnięcia na drodze socjalistycznego budownictwa.

Wle o tym polski chłop, że dzięki klasie robotniczej otrzymał ziemię, że dzięki sojuszowi robotniczo - chłopskiemu może wyrwać się z biedy i ciemnoty, że to ona wskazuje mu drogę do jutra bez wyzisku.

Wle o tym polska młodzież, że to klasa robotnicza otworzyła przed nią szerokość dostępu do nauki, do szkoły, do uniwersytetów.

Wle o tym polska kobieta, że dzięki zwycięstwom klas robotniczej, dzięki władzy ludowej stała się współgospodarzem ojczyzny, że to Polska Ludowa, Polska robotników i chłopów, dała jej pełne równouprawnienie, możliwość awansu, pracy.

Inżynier i nauczyciel, inteligent pracujący, artysta, lekarz — może wszystkie swe umiejętności oddać ojczyźnie, bo klasa robotnicza, bo ustroj sprawiedliwości społecznej, która

przez ludność agitatorom świadczą o dużym jej zainteresowaniu wyborami, o jej poczuciu, że jest gospodarzem kraju.

Obok najczęściej spotykanych pytań, dotyczących oryentalu wyborczej i Programu Wyborczego Frontu Narodowego, wybory występują z wątkami, zmlerzającymi do usprawnienia gospodarki komunalnej, do polepszenia pracy handlu społecznego itp.

Spoleczeństwo serdecznie odnosi się do agitatorów. Ceni ich pracę, pomaga im. Powołanym m. in. szacunkiem cieszą się pracownicy Prezydium Woj. Rady Narodowej — Aleksandra Leszczyńska i Józefa Stapor — bezpartyjne, które cały swój wolny czas od pracy poświęcają uszlachetnianiu wyborców.

Pracownik PHS w Rzeszowie — Augustyn Golonka, który odwiedził już 350 wyborców mówi:

„Wszędzie spotkałem się z serdecznym przyjęciem i żywym zainteresowaniem Programem Wyborczym Frontu Narodowego. Wzrasta zwłaszcza zainteresowanie wyborami wśród gospodyń domowych”.

W związku ze zbliżającymi się wyborami obwodu nr 122 pracuje przez 12 godzin dziennie. Można tu stać godziną sekretarkę, Zdzisławę Czachor czy też takich agitatorów, jak Alina Domańska, Kazimierza Lisa lub ZMP-ówkę Marię Rusin, którzy nie szczędzą pracy organizując masowe zebrania i wyborniki. W zebraniach, zorganizowanych przez komitety z pomocą agitatorów, ludność bierze bardzo żywy udział.

ry wywalczyła, przekreślił raz na zawsze wielkie bezrobocie, głód, poniewierki.

I dlatego dziś cały naród, idąc do wyborów skupia się we Frontie Narodowym wokół klasy robotniczej. I dlatego dziś głosuje za Programem Frontu Narodowego, programem wspaniałego rozkwitu, siły i szczęścia naszej Ojczyzny.

Wiemy dobrze, że polska klasa robotnicza i jej partii nigdy nie zrzuci słów na wiatr; są one gwarancją, iż nasze plany będą urzeczywistnione. Wiemy, że klasa robotnicza była zawsze dla całego narodu potężnym przykładem bohaterstwa pracy dla Polski, dla pokoju, dla socjalizmu.

I dlatego dumni jesteśmy, że to klasa robotnicza nam przewodzi, że to pod jej kierownictwem walczymy o realizację wspaniałych zamierzeń. I dlatego dumni jesteśmy, że wśród kandydatów Frontu Narodowego, na których oddamy swój głos, jest wielu robotników, działaczy robotniczych, pracowników pracy, racjonalizatorów i nowatorów.

Jedność naszego narodu wokół klasy robotniczej i władzy ludowej jest potężną siłą rozwoju naszej ojczyzny, zabezpieczeniem jej niepodległości, obroną pokoju

Wymiana depesz pomiędzy Kim Ir-senem a J. Stalinem

MOSKWA. (PAP). W związku z czwartą rocznicą nawiązania stosunków dyplomatycznych pomiędzy Koreańską Republiką Ludowo - Demokratyczną a Związkiem Socjalistycznym Republik Radzieckich, przewodniczący Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej Kim Ir-sen wystosował do J. Stalina depeszę treści następującej:

DO PRZEWODNICZĄCEGO RADY MINISTRÓW ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RADZIECKICH
JOZEFA WISSARIONOWICZA STALINA

Drogi Towarzysze Stalinie! W dniu czwartej rocznicy nawiązania stosunków między Koreańską Republiką Ludowo - Demokratyczną a Związkiem Socjalistycznym Republik Radzieckich niech mi wolno będzie w imieniu rządu Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej przesłać Wam, drogi Józefie WISSARIONOWICZU, wywołanej i najłepiej przyjaźnieli narodu koreańskiego, a w Waszej osobie rządu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i całego narodu koreańskiego gorące uczucia głębokiej wdzięczności.

W dniu dzisiejszym minęły cztery lata od chwili uznania rządu Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej przez rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, którego siły zbrojne wyzwoliły naród koreański spod jarzma imperialistów japońskich, dając tym samym narodowi koreańskiemu możliwość utworzenia niezależnego, demokratycznego państwa. W ciągu tego okresu w pełni Związek Radziecki udzielił niezmienne bezinteresownej pomocy i przyjaźni poparcia Koreańskiej Republice Ludowo - Demokratycznej. Przyjaźne stosunki między naszymi państwami zacieśniały się jeszcze bardziej w warunkach zaistej walki narodu koreańskiego przeciwko interwentom amerykańskim, o wolność i

niezależność swej ojczyzny. Drogi Józefie WISSARIONOWICZU, naród koreański wyraża swą gotowość dalszego wzajemnego rozwoju i umacniania przyjaźnych stosunków między naszymi narodami. Naród koreański zdaje sobie w pełni sprawę z doniosłości utrwalenia przyjaźni koreańsko - radzieckiej i rozumie, że tylko w oparciu o braterską i bezinteresowną pomoc wielkiego Związku Radzieckiego możliwe jest pokolewie, niezawisłe istnienie i rozkwit Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej.

Niech żyje wczysta, niezrzucona przyjaźń między Koreańską Republiką Ludowo - Demokratyczną a Związkiem Socjalistycznym Republik Radzieckich!

Niech żyje wielkiemu Związkowi Radzieckiemu, niezwyklej i niej ostoi pokoju, demokracji i socjalizmu na całym świecie! Przewodniczący Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej
KIM IR-SEN

W odpowiedzi na powyższą depeszę, przewodniczący Rady Ministrów ZSRR J. Stalin, wystosował do przewodniczącego Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej Kim Ir-sena depeszę treści następującej:

DO PRZEWODNICZĄCEGO RADY MINISTRÓW KOREAŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWO - DEMOKRATYCZNEJ TOWARZYSZY KIM IR-SENA

Proszę Was, Towarzysze Przewodniczący, przyjąć po dziękowanie od rządu radzieckiego i ode mnie osobiste za Wasze przyjazne pozdrowienia i życzenia z okazji czterwartej rocznicy nawiązania stosunków dyplomatycznych pomiędzy Koreańską Republiką Ludowo - Demokratyczną a Związkiem Socjalistycznym Republik Radzieckich.

Życzę narodowi koreańskiemu, meźnie broniącemu swych praw narodowych, sukcesów w jego bohaterstwie swej o wolność i niezależność swej ojczyzny.

J. STALIN

Na apel Zarządu Głównego ZMP młodzież zgłasza się do pracy na najtrudniejszych odcinkach

WARSZAWA. (PAP). Apel Zarządu Głównego Związku Młodzieży Polskiej o pionierski udział do przemysłu metalowego i górnictwa znalazł głęboki odzew wśród chłopów i dziewcząt całego kraju. Młodzi pracownicy centralnych warsztatów sprzętu budownictwa mieszkaniowego, podobnie, jak ich koledzy z innych stołecznych zakładów pracy, po skończonych zajęciach zbrali się w świetlicy, by przedyskutować apel Zarządu Głównego ZMP.

Zgłaszają się do pracy na najtrudniejszych odcinkach przemysłu metalowego — mówią do swych kolegów młodzi elektrycy Stanisław Smolinski. — Postępując tak, jak mi podpowiada moje serce patriotów i ZMP-owca. Wstaje brat Stanisław Smolinski — Tadeusz, technik-mechanik — który dotychczas pracował w wydziale planowania jako urzędnik i on również zgłasza swój udział w szlaku pionierskim. Znamy go

niezależność swej ojczyzny. Drogi Józefie WISSARIONOWICZU, naród koreański wyraża swą gotowość dalszego wzajemnego rozwoju i umacniania przyjaźnych stosunków między naszymi narodami.

Naród koreański zdaje sobie w pełni sprawę z doniosłości utrwalenia przyjaźni koreańsko - radzieckiej i rozumie, że tylko w oparciu o braterską i bezinteresowną pomoc wielkiego Związku Radzieckiego możliwe jest pokolewie, niezawisłe istnienie i rozkwit Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej.

Niech żyje wczysta, niezrzucona przyjaźń między Koreańską Republiką Ludowo - Demokratyczną a Związkiem Socjalistycznym Republik Radzieckich!

Niech żyje wielkiemu Związkowi Radzieckiemu, niezwyklej i niej ostoi pokoju, demokracji i socjalizmu na całym świecie! Przewodniczący Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej
KIM IR-SEN

W odpowiedzi na powyższą depeszę, przewodniczący Rady Ministrów ZSRR J. Stalin, wystosował do przewodniczącego Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo - Demokratycznej Kim Ir-sena depeszę treści następującej:

DO PRZEWODNICZĄCEGO RADY MINISTRÓW KOREAŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWO - DEMOKRATYCZNEJ TOWARZYSZY KIM IR-SENA

Proszę Was, Towarzysze Przewodniczący, przyjąć po dziękowanie od rządu radzieckiego i ode mnie osobiste za Wasze przyjazne pozdrowienia i życzenia z okazji czterwartej rocznicy nawiązania stosunków dyplomatycznych pomiędzy Koreańską Republiką Ludowo - Demokratyczną a Związkiem Socjalistycznym Republik Radzieckich.

Życzę narodowi koreańskiemu, meźnie broniącemu swych praw narodowych, sukcesów w jego bohaterstwie swej o wolność i niezależność swej ojczyzny.

J. STALIN

Na apel Zarządu Głównego ZMP młodzież zgłasza się do pracy na najtrudniejszych odcinkach

WARSZAWA. (PAP). Apel Zarządu Głównego Związku Młodzieży Polskiej o pionierski udział do przemysłu metalowego i górnictwa znalazł głęboki odzew wśród chłopów i dziewcząt całego kraju.

Młodzi pracownicy centralnych warsztatów sprzętu budownictwa mieszkaniowego, podobnie, jak ich koledzy z innych stołecznych zakładów pracy, po skończonych zajęciach zbrali się w świetlicy, by przedyskutować apel Zarządu Głównego ZMP.

Zgłaszają się do pracy na najtrudniejszych odcinkach przemysłu metalowego — mówią do swych kolegów młodzi elektrycy Stanisław Smolinski. — Postępując tak, jak mi podpowiada moje serce patriotów i ZMP-owca.

Wstaje brat Stanisław Smolinski — Tadeusz, technik-mechanik — który dotychczas pracował w wydziale planowania jako urzędnik i on również zgłasza swój udział w szlaku pionierskim. Znamy go

Dziś „Nowiny Sportowe“

Dyrektywy XIX Zjazdu partii w sprawie pięcioletniego planu rozwoju ZSRR na lata 1951 — 1955

Reierat przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania ZSRR — M. Z. Saburowa

(Ciąg dalszy z numeru wczorajszego)

Zapewnia się dalszy rozwój kultury fizycznej i sportu.

Jednocześnie ze wzrostem dobrobytu materialnego ludzi pracy, należy zapewnić dalszy rozwój kultury socjalistycznej. Stoi przed nami zadanie przejścia do końca pięcioletniaku do systemu nauczania siedmioletniego do powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w stolicach republik, w miastach wydzielenych, w miastach obwodowych i krajowych oraz w wielkich ośrodkach przemysłowych, jak również zadanie przygotowania warunków do pełnej realizacji w następnej pięcioletnicy powszechnego nauczania średniego (dziesięcioletnia) w pozostałych miastach i miejscowościach wielkich. W tym celu liczba uczących się w klasach 8—10 w szkołach miejskich powinna w porównaniu z rokiem 1950 wzrosnąć w roku 1955 czterokrotnie, w wielkich szkołach średnich — 4,5 raza.

Przewiduje się zwiększenie budownictwa szkół miejskich i wiejskich w porównaniu z poprzednią pięcioletnicą w przybliżeniu o 70 procent.

W celu dalszego podniesienia jakości socjalistycznego wychowania znaczenia szkoły ogólnokształcącej i zapewnienia uczniom kończącym szkołę średnią warunków swobodnego wyboru zawodu przewiduje się przystąpienie do wprowadzenia nauczania politechnicznego w szkole średniej i podjęcie kroków niezbędnych do przejścia do powszechnego nauczania politechnicznego.

Wielką pomoc ze strony państwa otrzyma w nowej pięcioletnicy nauka radziecka, odgrywająca ważną rolę w zapewnieniu postępu technicznego w ZSRR i w rozwoju kultury socjalistycznej.

W celu lepszego zaspokolenia wznoszących potrzeb kultueralnych ludności, należy zapewnić w piątej pięcioletnicy dalszy rozwój kinematografii i telewizji, bibliotek, klubów, prasy. Trzeba rozszerzyć sieć kin i zwiększyć w ciągu pięciu lat ilość urządzeń kinowych w przybliżeniu o 25 procent oraz zwiększyć produkcję filmów, zwłaszcza kolorowych.

Sieć masowych bibliotek zwiększy się w ciągu pięciu lat co najmniej o 30 procent a klubów o 15 procent, przy czym praca ich w dziedzinie obsługi ludności ma być równocześnie usprawniona. Przewiduje się znaczny wzrost nakładu literatury pięknej i naukowej, podręczników, czasopism i dzienników, rozszerzenie przemysłu poligraficznego i polepszenie jakości prasy oraz szaty graficznej książek.

Stosownie do planowego rozwoju ochrony zdrowia, oświaty, oraz instytucji naukowych i kulturalno-oświatowych wysokość inwestycji na te cele wzrosnie w ciągu pięciu lat w przybliżeniu o 50 proc. w porównaniu z poprzednią pięcioletnicą.

Oto najważniejsze zadania nowego planu pięcioletniego w dziedzinie gospodarki narodowej i podniesienia materialnego i kulturalnego poziomu życia mas pracujących. Świadczą one, że rozwój ekonomiki radzieckiej postępuje gigantycznymi krokami i przyspiesza przed Władom, że pierwsze trzy pięcioletniki stalniskie, a ściślej mówiąc 13 lat budownictwa pokojowego, które poprzedziły Wielką Wojnę Narodową, były okresem olbrzymiego wzrostu produkcji. Charakterystyczny ten okres, Towarzysze Staliń wskazywał, że „takiego niebiałyego wzrostu produkcji nie można uważać za zwykły rozwój kraju od zaoferowania do postępu. Był to

skok, przy pomocy, którego nasza ojczyzna przekształcała się z kraju zaoferowanego w przodujący, z rolniczego — w przemysłowy”.

Obecnie Związek Radziecki rozporządza jeszcze większymi możliwościami zwiększenia produkcji socjalistycznej. Jeśli porównamy zadania nowego planu pięcioletniego w zakresie wzrostu produkcji z faktycznymi wynikami rozwoju gospodarki narodowej w ciągu pierwszych trzech pięcioletnic (trzydziestu lat), zobaczymy, że piąta pięcioletnica pod względem przyrostu produkcji w wielu najważniejszych gałęziach równa się sumie trzech poprzedzających pięcioletnic, a w niektórych gałęziach nawet przewyższa tę sumę.

Nowa pięcioletnica zapewnia dalszy rozwój ekonomiki i kultury wszystkich Republik Związkowych. Piąty plan pięcioletni jest nowym dobitnym wyrazem wzmacniającej się coraz bardziej przyjaźni między narodami Związku Radzieckiego, ich wspólnego dążenia do jednego celu — zbudowania społeczeństwa komunistycznego i wszechstronnego umocnienia potęg ekonomicznej ZSRR jako nieforsowanej podstawy rozwoju wszystkich narodów naszej ojczyzny.

Przekonującym przykładem ogromnej troski rządu radzieckiego o zaspokejenia potrzeb Republik Związkowych są m. in. zadania w zakresie rozwoju w ciągu piątej pięcioletnicy gospodarki i kultury Litewskiej SRR, Lotewskiej SRR i Estońskiej SRR.

Już w wyniku czwartej pięcioletnicy produkcja przemysłowa w Litewskiej SRR, Lotewskiej SRR i Estońskiej SRR zwiększyła się w porównaniu z 1940 rokiem 2,8 raza, a w piątym pięcioletnicu ma znów znacznie wzrosnąć.

W Litewskiej SRR, Lotewskiej SRR i Estońskiej SRR przewiduje się dalszy rozwój hodowli o wysokiej produktywności, zwłaszcza bydła mlecznego i trzody chlewnej. W republikach tych przeprowadzone zostaną prace nad osuszeniem łąk. Zwiększy się tam ilość ośrodków maszynowo-tractorowych, wyposażonych w traktory i maszyny rolnicze.

Mają być wykonane niezbędne prace nad przebudową linii kolejowych, nastąpić ma usprawnienie żeglugi i zwiększenie przewozów pasażerów i towarów w dorzeczu rzek Niemna i Dźwiny. Przewidziane jest zbudowanie mostów na Niemnie w Kaunas i na Dźwinie w Rydze. Nowy plan pięcioletni zapewnia dalszy rozwój transportu morskiego i portów morskich w Litewskiej SRR, Lotewskiej SRR i Estońskiej SRR. Planuje się na znaczne stałe budowę i rekonstrukcję autostrad.

Nastąpić ma poważny rozwój służby zdrowia i kultury. W ciągu pięcioletnicy liczba łóżek szpitalnych w Litewskiej SRR zwiększy się w przybliżeniu o 40 procent, w Lotewskiej SRR — o 30 procent, w Estońskiej SRR — 30 procent.

Przewiduje się zwiększenie liczby nowych słuchaczy w instytutach pedagogicznych Litewskiej SRR 2,3 raza, w Lotewskiej SRR — o 90 procent i w Estońskiej SRR — o 60 procent.

Równie poważne zadania przewidziane są w dziedzinie rozwoju gospodarki i kultury innych republik związkowych. Ogólne rozmiary państwowego budownictwa inwestycyjnego w latach 1951 — 1955 mają być zwiększone w porównaniu z czwartą pięcioletnicą w przybliżeniu o 90 procent, przy czym kredyty na ten cel mają wzrosnąć o 60 procent. Różnica między rozmi-

rami budownictwa inwestycyjnego a wysokością kredytów przeznaczonych na ten cel — wyrównana będzie odpowiednim obniżeniem kosztów własnych budownictwa przez podniesienie wydajności pracy, zmniejszenie nakładów, obniżenie cen materiałów budowlanych i urządzeń.

Dla wykonania nakreślonego planu robót inwestycyjnych należy zmobilizować rezerwy wewnętrzne i źródła akumulacji we wszystkich ogniwach gospodarki narodowej.

Najważniejszym źródłem wzrostu produkcji socjalistycznej, obniżenia kosztów własnych i zwiększenia akumulacji jest podniesienie wydajności pracy. W ciągu pięcioletnicy wydajność pracy ma wzrosnąć w przemyśle w przybliżeniu o 50 procent, w budownictwie — o 55 procent i w rolnictwie — o 40 procent. Około 3/4 całego przyrostu produkcji przemysłowej w piątej pięcioletnicy uzyska się dzięki zwiększeniu wydajności pracy. Tak więc produkcja przemysłowa ma zwiększyć się w zasadzie dzięki podniesieniu wydajności pracy.

Podstawą takiego wzrostu wydajności pracy jest nieustanne polepszenie techniczne wyposażenia, stosowanie w produkcji osiągnięć produkcji nauk i techniki. Jak również dalsze polepszenie sytuacji materialnej ludności oraz podnoszenie poziomu kulturalnego i technicznego mas pracujących.

W ciągu piątej pięcioletnicy doprowadzona zostanie w zasadzie do końca mechanizacja robot ciężkich i pracochłonnych, a ilość energii elektrycznej, przypadającej na jednego robotnika w przemyśle wzrosła w roku 1955 w porównaniu z rokiem 1950 o 70 procent, zaś w porównaniu z rokiem 1940 — 2,6 raza. W produkcji socjalistycznej istnieją szczególnie sprzyjające warunki dla szerokiego rozwoju mechanizacji i elektryfikacji pracy. W ZSRR, gdzie nie ma bezrobocia, maszyny na równi z zaszczytami pracy społecznej stuw, zmniejszają wysiłek pracowników.

W ciągu pięcioletnicy przewiduje się obniżenie kosztów własnych produkcji przemysłowej w przybliżeniu o 25 procent, kosztów robót budowlanych co najmniej o 20 procent, kosztów własnych robót tractorowych w ośrodkach maszynowo-tractorowych o 25 procent, przewozów kolejowych o 15 procent i kosztów obrotu w handlu detalicznym o 23 procent.

Konieczne jest także znaczne zmniejszenie wydatków związanych z dostawami, przechowywaniem i zbytem artykułów rolniczych, jak również nakładów organizacji zbytu w przemyśle.

Ażeby wykonać zadania planu pięcioletniego w dziedzinie obniżenia kosztów produkcji i kosztów obrotu, konieczne jest obok podniesienia wydajności pracy przestrzeżenie całości środków materialnych w drodze likwidacji nadwyżek w zużywaniu materiałów i urządzeń, w drodze zmniejszenia walki przeciwko brakობrostwu, stosowania oszczędnościowych gatunków materiałów oraz w drodze szerokiego stosowania pełnowartościowych materiałów zastępczych i przodującej technologii produkcji. Należy również zapewnić znaczną obniżkę kosztów utrzymania aparatu administracyjnego w przedsiębiorstwach i instytucjach.

Szczególne uwagi należy poświęcić obniżeniu kosztów budownictwa. Koszty budownictwa, mimo znacznego wzrostu prac inwestycyjnych i wy-

posażenia budownictwa w przodującą technikę, wciąż jeszcze są wysokie. Trzeba doprowadzić do tego, ażeby budowa fabryk i zakładów przemysłowych, dróg i budynków mieszkalnych, szpitali i szkół kosztowała państwo z każdym rokiem coraz mniej.

Trzeba zapewnić jak najostrożniejszą dyscyplinę państwową w dziedzinie wykonywania narodowych planów gospodarczych, kierując się przy tym wskazaniem partii i rządu, że wykonanie planu państwowego jest bezwzględnie obowiązkiem każdego przedsiębiorstwa. Plan państwowy powinien być wykonywany nie tylko jeśli chodzi o globalną produkcję, lecz również jeśli chodzi o rodzaj, asortyment i jakość wyrobów, wydajność pracy i koszty własne produkcji.

Realizacja zadań postawionych przed nowym planem pięcioletnim wymaga polepszenia planowania gospodarki narodowej. Jednym z najważniejszych zadań planowania jest zapewnienie właściwej proporcji w rozwoju poszczególnych gałęzi przemysłu i gospodarki narodowej, ujawnienie i wykorzystanie wewnętrznych rezerw wzrostu produkcji.

Pomyślne wykonanie piątego planu pięcioletniego umożliwi znaczne zwiększenie rezerw. Dyrektywy w sprawie planu pięcioletniego przewidują dwukrotne zwiększenie w ciągu pięcioletnicy państwowych rezerw materialowych i żywnościowych, które mogą za bezpieczny kraj przed wszelkimi ewentualnościami.

Towarzysze! Wykonanie nowego planu pięcioletniego będzie wielkim krokiem naprzód na drodze rozwoju od socjalizmu do komunizmu.

Stalinowski plan pięcioletni nie miałby wcale niebezpiecznie donieść znaczenie międzynarodowe. Charakterystycznym wynikiem pierwszej pięcioletnicy Towarzysze Staliń podkreślił, że „żaden krok na drodze budownictwa gospodarczego w naszym kraju nie wywoływał i nie wywołuje wśród najroźnorodniejszych warstw krajów kapitalistycznych Europy, Ameryki, Azji, jak sprawa planu pięcioletniego, jego rozwoju, jego realizacji”.

Pięcioletni plan Związku Radzieckiego — to plan pokojowego budownictwa gospodarczego i kulturalnego. Jego wykonanie będzie nowym wielkim wkładem w dzieło utrwalenia pokoju na całym świecie. Pokojowa polityka rządu radzieckiego, która znalazła swoje ucieleśnienie w nowym planie pięcioletnim, zakłada możliwość pokojowego współistnienia systemu socjalistycznego i systemu kapitalistycznego, wyraża ożywiający cały naród radziecki niezmienną wolę pokoju i całkowicie odpowiedzialny żywotny interes mas pracujących wszystkich krajów.

Nowy plan pięcioletni będzie sprzyjał dalszemu utrwaleniu i rozszerzeniu współpracy gospodarczej i braterskiej przyjaźni między Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej oraz rozwojowi stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami pragnącymi rozwoju wymiany handlowej na zasadach równoprawności i wzajemnych korzyści.

Nowy plan pięcioletni podnosi międzynarodowy autorytet Związku Radzieckiego. Miliony ludzi we wszystkich krajach przekonują się coraz bardziej o wyższości socjalistycznego ustroju społecznego, radzieckiej polityki pokoju i rozwoju przyjaźni stosunków między narodami. Opublikowanie projektu dyrektyw XIX Zjazdu partii w sprawie piątego planu pięcioletniego wywołało ogromne zaintereso-

wanie i żywy oddźwięk we wszystkich bez wyjątku krajach. Masy pracujące całego świata gorąco witają nową pięcioletnicę stalniską, pięć lat pokojowego budownictwa i dalszego rozwoju dobrobytu narodu.

W ZSRR projekt dyrektyw w sprawie piątego planu pięcioletniego spotkał się z powściągliwą aprobatą organizacji partyjnych, klasy robotniczej, chłopów i inteligencji. Masy pracujące Związku Radzieckiego natchnione programem dalszego szybkiego rozwoju socjalistycznej ekonomiki i kultury na drodze do komunizmu, powitały Zjazd partii wspaniałymi osiągnięciami produkcyjnymi. W ciągu 9 miesięcy 1952r. globalna produkcja przemysłu ZSRR wzrosła o 12,5 procent a w porównaniu z odpowiednim okresem roku ubiegłego, wysokość inwestycji w gospodarce narodowej — 15 procent, a przelewy załadunkowe wagonów kolejowych na dobę — o 10 procent. Zabrano obfite plony zbóż, dobiega końca spręż bogatych zbiorów roślin przemysłowych, jarzyn i ziemniaków.

Dyskutując nad projektem dyrektyw w sprawie planu pięcioletniego, organizacje partyjne oraz poszczególne członkowie partii i towaryszyc bezpartyjni wystąpili z wieloma uwagami i uzupełnieniami. Przytaczając większość tych uwag konkretny projekt dyrektyw odpowiednio do zadań i specyfiki rozwoju gospodarki całego naszego państwa, kraju, republik lub oddzielnie poszczególnych gałęzi gospodarki narodowej.

Proponując zwiększenie produkcji tej lub innej gałęzi przemysłu, ściślej speceyzowanie zadań w dziedzinie rozwoju rolnictwa i transportu, budowę przedsiębiorstw przemysłowych, elektrycznych, linii kolejowych i autostrad, podnoszą danemu obwodowi, krajowi, republice.

Wobec tego, że dyrektywy w sprawie planu pięcioletniego powinny wytyczać gospodarce narodowej jedynie główne zadania i nie mogą zawierać szczegółów, wszystkie liczne propozycje organizacji partyjnych, poszczególnych komunistów i towaryszyc bezpartyjnych, konkretyzujące projekt dyrektyw, należało rozpatrzyć i wykorzystać przy opracowaniu, na podstawie dyrektyw XIX Zjazdu, planu pięcioletniego.

Jednakże przy ostatniej redakcji projektu dyrektyw wskazane byłoby przyjąć pewne poprawki. W szczególności w dziedzinie przemysłu należałoby poświęcić nacisk na rozwój automatyzacji w przemyśle budowy maszyn, w dziedzinie obrotu spodykialnej — na rozwój jedwabnictwa i pszczelarstwa, w dziedzinie łączności — na rozwój radiolodowców, w dziedzinie pracy — na podjęcie kroków w kierunku dalszego prawa ochrony pracy i jej warunków sanitarnych.

W krajach demokracji ludowej projekt dyrektyw w sprawie piątego planu pięcioletniego wywołał również wzrost aktywności politycznej i produkcyjnej mas pracujących i pogłębił zainteresowanie radzieckim budownictwem gospodarczym, które stanowi wzór dla wszystkich narodów kroczących drogą socjalizmu i demokracji. Masy pracujące krajów demokratycznych powitały z zadawalnym wzrostem aktywności i poczynionej w dziedzinie socjalizmu w ZSRR, która uzbraja naszą partię w wiedzę o prawach ekonomicznych socjalizmu, w teorię zbudowaną przez komunizm w ZSRR, w wiedzę o naukowych zasadach planowania gospodarki narodowej.

Plan pięcioletni opracowany w myśli wytycznych partii i rządu, ludzie radzieccy witali nowym pożytecznym trybem aktywności produkcyjnej i powszechnego współzawodniczenia socjalistycznego o zwycięstwo w walce z burżuazją. Ludzie radzieccy nie będą oszczędzali sił, aby zapewnić pomyślne wykonanie i przekroczenie nowego planu pięcioletniego. Ścisłe zespolony wokół partii komunistycznej, wokół swego ukochanego wodza i naczelnika Wielkiego Stalińskiego, naród radziecki kroci zjednoczenie naprzód do komunizmu (długotrwałe oklaski).

dowej podjęli zobowiązania w dziedzinie wykonania i przekroczenia swych planów gospodarczych.

Na masach pracujących krajów kapitalistycznych, na które spada coraz więcej ciężarów w związku ze wzmagającą się militarystyczną gospodarką kapitalistyczną, olbrzymie wrażenie wywarł program dalszego wzrostu poziomu życia narodu. Przekonują się one z każdym dniem coraz bardziej, że tylko w warunkach socjalizmu możliwa jest pokojowa praca i dobrobyt całego społeczeństwa.

Wszystkie gazety burżuazyjne poświęcały wiele uwagi nowym pięcioletnicom radzieckim. Jest rzeczą znaną, że — jeśli do poprzednich pięcioletnic prasa burżuazyjna odnosiła się z polityką sceptycyzmu i wielu polityków burżuazyjnych uważało nawet czwartą pięcioletnicę za niewykonalną bez i życzek amerykańskich — to obecnie wobec niewątpliwych sukcesów w wykonywaniu planów radzieckich, burżuazyjny opini publiczna nie uważa już tego pięcioletniego planu za nierealny.

Piąta pięcioletnica stała się nowym wymownym potwierdzeniem pokojowej polityki rządu radzieckiego i zadania poważny cios podżegaczom wojennym. Dlatego właśnie reakcyjne dzienniki burżuazyjne obrzucają projekt dyrektyw w sprawie piątego planu pięcioletniego stekiem kłamstw i oszczerstw, usiłując ukryć przed narodami pokojowej charakter pięcioletni i przypisać jej nieistniejące agresywne cele i zadania.

Towarzysze Staliń wyjaśnił już, że niesposób rozwijać przemysłu cywilnego, prowadzić gigantycznego budownictwa cywilnego i obniżać systematycznie ceny towarów na sowego społeczeństwa, a zarazem zmniejszyć siły zbrojne i rozwijać przemysł obronny. Kłamstwa na temat reakcyjnych agresywnych zamiarów Związku Radzieckiego, rozpowszechniane są po to, aby wprowadzić w błąd masy pracujące krajów kapitalistycznych, narzucić im to kłamstwo o ZSRR i drogą oszustwa włączyć je do nowej wojny światowej, organizowanej przez reakcyjne koła Stanów Zjednoczonych. Jednakże systematyczny wzrost dobrobytu mas pracujących i rozwój pokojowych gałęzi gospodarki narodowej i kultury w ZSRR oraz pogarszająca się stale sytuacja mas pracujących i rozwój militarystyki w krajach kapitalistycznych rozbijają to obroniane kłamstwo burżuazyjnej propagandy.

Towarzysze! Promotorem nowego planu pięcioletniego tak samo jak poprzednich planów pięcioletnich, jest nasz wódz i naczelnik, Towarzysze Staliń (oklaski).

Przed Zjazdem ogłoszona została nowa praca Towarzysze Stalińa „Ekonomiczne Problemy Socjalizmu w ZSRR”, która uzbraja naszą partię w wiedzę o prawach ekonomicznych socjalizmu, w teorię zbudowaną przez komunizm w ZSRR, w wiedzę o naukowych zasadach planowania gospodarki narodowej.

Plan pięcioletni opracowany w myśl wytycznych partii i rządu, ludzie radzieccy witali nowym pożytecznym trybem aktywności produkcyjnej i powszechnego współzawodniczenia socjalistycznego o zwycięstwo w walce z burżuazją.

Ludzie radzieccy nie będą oszczędzali sił, aby zapewnić pomyślne wykonanie i przekroczenie nowego planu pięcioletniego. Ścisłe zespolony wokół partii komunistycznej, wokół swego ukochanego wodza i naczelnika Wielkiego Stalińskiego, naród radziecki kroci zjednoczenie naprzód do komunizmu (długotrwałe oklaski).

III.

Słynnym we wsi rzeszowskiej było powiedzenie: chłop je kura, gdy jest chory, lub gdy kura jest chora.

Zadajmy sobie drogi czytelniku pytanie:

— Czy to powiedzenie odbiegało czymkolwiek od prawdy?

I odpowiedzmy sobie, a mamy mnóstwo dowodów: pamiętniki, gazety, wielu ludzi mogących służyć własny mi notatkami.

Otóż spożył mięsa na głowę mieszkańca wsi rzeszowskiej w 1931 roku wynosiło 10,7 kg, zaś w 1938 — 1939 roku poniżej połowy tej ilości. Z chlebem, szczególnie u małorolnego, niepełnorolnego chłopu było podobnie. Starczało go zaledwie na kilka miesięcy. Później stałymi, niezmiennymi gośćmi stołów tych chłopów były ziemniaki, barszcz i jałowe mleko, bo śmietanę zbierano na zapalki, sól i podatek. Nic też dziwnego, że przy takim wycie, panoszyła się gruźlica i powzechniało chleractwo, z czego słynął np. powiat łańcucki.

Cukier był produktem nieznanym 80 procentom ludności rzeszowskiej. Około 40 procent (biedniacy i niepełnorolni) używało sól bydlęcą, bo była tańsza. I nie ma porównania sytuacji chłopu pracującego dawniej z obecną. Dziś mięso stało się prawie codziennym produktem spożywczym chłopu. Na głowę mieszkańca spożycie cukru wynosi średnio 11 kg. Nie licząc chleba, który nie schodzi ze stołu nawet najbiedniejszego, nie licząc wzrastającego spożycia przetworów spożywczych.

Ale też przed wojną 10 kg soli równało się cenie 27 kg żyta, a za jedno jajko można było kupić zaledwie jednego papierosa.

Porównajmy:

W okresie poprzedzającym drugą wojnę światową przeciętny dochód z dwuhektarowego gospodarstwa wynosił mniej więcej, po odjęciu zboża i ziemniaków na

zasiew — 249,10 zł. Jeśli dwuhektarowy chłop miał krowę, drób i ogród warzywny mógł dociągnąć do 490 złotych z groszami. Średnio zaś licząc na dzienne utrzymanie jednej osoby 47 gr — rodzina składająca się z 4 osób, powinna mieć na samo wyżywienie około 700 zł. A gdzie przyodziewek, podatek, konserwacja gospodarstwa itd. itd.?

Czyż w takich warunkach można było mówić o dostatecznym odżywianiu? O dostatecznym zaopatrywaniu gospodarstwa w sól, zapalki, naftę, czyż można było mówić o książce, gazecie, radiu?

Według Michałowskiego w dwóch dużych wsiach rzeszowskiej w ciągu jednego miesiąca zakupiono aż... jedną kosę, 6 guzików nicianych, kubek aluminiowy i 10 dek gwoździ.

A dzisiaj? Przede wszystkim co się rzuca w oczy: wzrosła znacznie wydajność z ha, w porównaniu z ostatnim rokiem przedwojennym, przeciętnie z 10 q pszenicy na 16 q, jęczmienia z 9 q, na 24 q, owsa o 10 q, ziemniaków o 90 q itd. W spółdzielniach produkcyjnych obserwujemy jeszcze wyższą wydajność z ha. Wzrosło znacznie pogłowienie trzody chlewnej i była co umożliwiła parcelacja obszarów wielkich obszarów pastwisk, co umożliwiły kredyty krótko i długoterminowe na nawozy sztuczne, maszyny, stały opłacalne ceny i wszechstronne warunki rozwoju rolnictwa jakie stworzyła władza ludowa. To wszystko wpływa i musiało wpłynąć na wzrost przychodowości gospodarstw chłopskich. To też przychód z 2 ha gospodarstwa jest niewspółmierny w stosunku do przedwojennego.

Dziś chłop kupi np. za 27 kg żyta 30 kg soli, za jedno jajko — 10 papierosów.

Nie ma potrzeby zaszywania dziecku w worku w sieczkę, jak to było przed wojną, bo stać najbiedniejszego gospodarza na kupno ubranka

i obuwia, zaś szerokie uprzedmiotwienie województwa daje zatrudnienie chłopom, ich synom i córkom, pomnaża się nabywcą rodzin chłopskich.

W samym tylko Racławówku w powiecie rzeszowskim w 1951 roku sprzedano w GS-ie 100 ton cukru a w pierwszej połowie 1952 roku około 60 proc. tej ilości nie licząc artykułów tekstylnych, innych przetworów spożywczych i przemysłowych, np. mydła, którego sprzedano za pierwsze półrocze około 5 000 kg itd. itd. Zapalka dzielona na czworo przeszła do niestawnej historii.

IV.

Nie tylko brak pieniędzy na naftę, nie tylko brak pieniędzy na książkę, zeszyt — stwarzały podatny grunt dla szerzenia się analfabetyzmu. Było jeszcze gorzej, bo brakowało szkół. Te, które istniały, nie mogły zapewnić dostatecznego wykształcenia młodzieży chłopskiej ze względu choćby na to, że na 114 szkół w powiecie rzeszowskim było 37 jednoklasowych i 32 dwuklasowe. Tylko 70 proc. podlegających obowiązkowemu nauczaniu znalazło miejsce w tych szkołach, ale faktycznie do szkół uczęszczało 40, najwyżej 50 proc. Powodem był brak odzieży, obuwia, pieniędzy na przybory szkolne i pieniądze na chleb.

Tyle o szkołach powszechnych. A średnie?

Z powiatu rzeszowskiego do gimnazjum w Rzeszowie w 1931-32 roku, uczęszczało 119 synów chłopskich, w przeważającym procencie bogaczy wiejskich, w 1932-33 roku — 84, a już w 1933-34 zaledwie 70.

Beznadziejny więc był los młodego pokolenia na wsi. Młodzież dorastała nie nabywając nawet sztuki pisanie i czytania, a co dopiero wykształcenia zawodowego.

Gdzie iść, co robić? — Oto pytania, które jakże często z całej bezwzględnością cisnęły się na usta dorastających dziewcząt i chłop-

ców. Wędrowały też ich dziesiątki w poszukiwaniu służby i chleba, zdani na siebie i... łaskę obszarnika, kulaka, fabrykanta, spekulanta młeksiego.

Jakże przyjemnie dziś mówić o naszych nowych szkołach, a jest ich w województwie już ponad 800. O tych nowych uczniach, o stu procentach młodzieży objętej obowiązkowym nauczaniem i w rzeczywistości uczące się, o dziesiątkach tysięcy byłych analfabetów, którzy nauczyli się czytać i pisać aby lepiej służyć Ojczyźnie lepiej ją poznawać i uczyć się ją kochać, o tych 27 tysiącach synach i córkach chłopów pracujących, którzy uczą się dziś w szkołach średnich i wyższych, o tysiącach pracujących w przemyśle i w różnych instytucjach całego kraju.

A książka? Czyż radość nie ogarnia na myśl, że książka w prawie 600 bibliotekach wiejskich wychodzi, uczy i uprzyjemnia czas po pracy wielu chłopom, dla których kiedyś była tylko marzeniem. Czyż możemy nie być dumni z tego, że wypełniliśmy w tym względzie testament wieszczki Adama Mickiewicza.

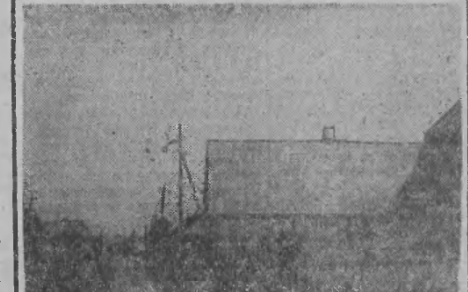
W samym tylko 1950 roku rozdano na wsi rzeszowskiej około 150 000 książek, a w pierwszym półroczu 1952 r. aż 90 770 egzemplarzy!

A radiowęzły, kina stały się objazdowe — czego w zupełności nie było przed wojną — czyż to wszystko nie mówi aż nadto dobitnie, że ofensywa nasza, ofensywa kulturalna jest zgodna z założeniami naszej państwowości, z rozkazem realizowaną? Tak. Fakty mówią — zresztą inaczej być nie może — wydieramy ludzi ciemności i przywracamy im życie.

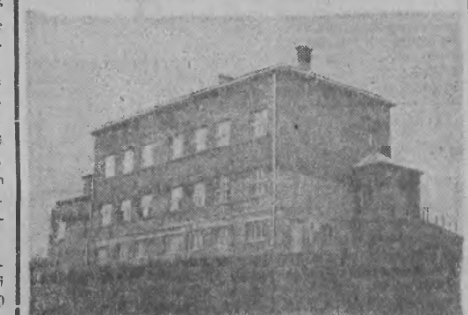
Dokończenie
w numerze
jużniejszym

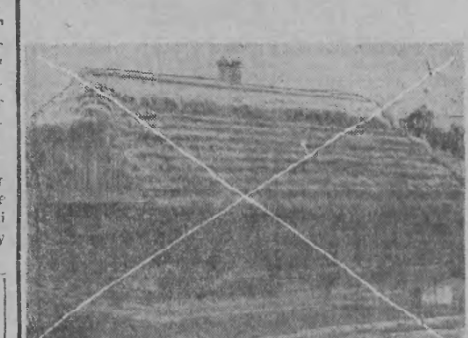
Dom Kultury w Boguchwałce w którym m. in. mieści się stałe kino gromadzkie

Gromada Trzebownisko podobnie jak dziesiątki innych gromad województwa rzeszowskiego otrzymała światło.

Tak wygląda nowa 7 klasowa szkoła w Jaworniku Niebyleckim...

...a tak wygląda szkoła w Jaworniku Niebyleckim wybudowana za sanacji

W Trzebownisku w 1951 sklepu GS sprzedano tona ru w miesiącu wrześniu br. za 78.472,50 zł.

Państwo wybitnie dba o młodzież i pomaga jej w kształceniu się — ale nie tylko młodzież korzysta z nauki. Wiktorii Sypek urodz. 1899 r. w Mielcu córka robotnika nie mogła nabierać nauk za młodu, dopiero teraz w warunkach władzy ludowej posłada sztukę pisanie i czytania.

W Mielcu w 1950 roku została otwarta biblioteka dla byłych analfabetów. Obecnie biblioteka liczy 2.802 tomy.

Janusz Siwecki zdobywa zawod i awans społeczny

Ostatnio otrzymałmi list od Junaka — Janusza Siwego — plutonowego, przebywającego w 143 Brygadzie „SP” w Gdyni.

„W Brygadzie „SP” jestem dopiero trzy miesiące. Cieszę się, że razem z kolegami mogę dołożyć cegiełkę w wielką budowę podstaw socjalizmu w naszej Ludowej Ojczyźnie. Brygada „SP” dała mi możliwość zdobycia awansu społecznego i wiedzy, dała mi możliwość zdobycia zawodu. Zostałem awansowany na dowódcę plutonu Dobra i rzetelna praca zdobyłem sobie zaufanie wśród koleżków. Wybrano mnie także na przewodniczącego koła ZMP.

Po osmiodziesięciu dniach pracy zbieramy się w naszej świetlicy, wyposażonej w różne gry towarzyskie i odbiornik radiowy. Uczymy się nowych piosenek, gramy w szachy, czytamy gazety, słuchamy ciekawych audycji radiowych, bierzemy udział w dyskusjach na aktualne tematy. Korzystamy także z rozrywek sportowych: gramy w piłkę nożną i siatkówkę. Odwiedzamy również często miejscowe kina i teatr. Jednym słowem dobrze nam tu jest w Brygadzie „SP” i czekamy na nowych kolegów. (5597)

Rozpoczął się drugi rok nauki w Wyższej Szkole Inżynierskiej

Władza ludowa stworzyła odpowiednie warunki studijnej młodzieży. Utworzono tysiące szkół zawodowych, uruchomiono wiele wyższych uczelni, których drzwi otwarty się szeroko dla młodzieży. Utworzono również wiele szkół przy wię-

Dobre warunki dla obejmujących stałą pracę w PGR-ach

W celu uzupełnienia stanu zatrudnienia robotników stałych w PGR-ach na Ziemach Odzyskanych i w pow. Ustrzyki, kierownictwa poszczególnych gospodarstw państwowych, wspólnie ze związkami zawodowymi prowadzą werbunek wśród chłopów w gromadach gęsto zaludnionych, a oddalonych od ośrodków przemysłowych, wśród robotników sezonowych, pracujących już w PGR-ach oraz wśród młodzieży byrgad rolnych „SP”.

Wszystkim tym, którzy podejmą stałą pracę w PGR-ach na Ziemach Odzyskanych zapewniono bardzo dobre warunki osiedlenia się, zagospodarowania i pracy. Osiedlając się w PGR-ach chłopcy z województw centralnych, południowych i wschodnich korzystają z szerokiego uprawnień i udogodnień, zagwarantowanych dekretem rządu w sprawie akcji osiedleńczej.

Dla robotników sezonowych i młodzieży z byrgad rolnych „SP”, przystępujących do stałej pracy w PGR-ach kierownictwa gospodarstw przydzielają odpowiednie, wyremontowane i wybielone mieszkania zaopatrują ich bezpłatnie w bliznę pościelową, tj. 2 prześcieradła i 2 powłóczki na po-

duższej oraz koc. Kierownictwa gospodarstw państwowych gwarantują im również prawo do korzystania ze stołówki, w której stoją się robotnicy sezonowi.

Tym robotnikom, przystępującym obecnie do pracy stałej, którzy do 31 grudnia br. zarzą zwłazek małżeńskich, gospodarstwo PGR wypłaca bezwzględnie zapomogę na zagospodarowanie się, w wysokości po 1 tys. zł.

Ci spośród robotników sezonowych i młodzieży „SP”,

którzy mieszkają na ziemiach dawnych, a zadeklarowali chęć udania się do pracy do PGR na Ziemach Odzyskanych lub w pow. Ustrzyki, niezależnie od pomocy jaką dają im PGR-y, korzystają po osiedleniu z uprawień, przysługujących osadnikom.

Prace w PGR-ach są w większości unormowane. Dzięki temu, robotnicy rolni mają du-żę możliwość podwyższenia swoich zarobków oraz uzyskania premii i nagród za wykonanie i przekroczenie norm pracy.

Ekipy łączności miasta ze wsią w akcji przedwyborczej

Zespół artystyczny Spółdzielni Inwalidów „Praca”, bierze żywy udział w propagandowej akcji przedwyborczej.

Ekipa wirtuzyzała do gromady Trójca, gdzie powitano ją z wielką radością. W miejscowej świetlicy zgromadziło się ponad 600 osób. Przywilił tu również i mieszkańcy sąsiednich gromad.

Miejscowy Komitet Frontu Narodowego należałe zorganizował spólkami.

Pracownica Spółdzielni Inwalidów ob. Helena Janas wygłosiła na wstępie referat, podkreślając w nim niektóre artykuły naszej Konstytucji, oraz o-

mówiła szeroko zagadnienia Frontu Narodowego.

Z kolei zespół artystyczny wystąpił bardzo dobrze opracowa na szluku Lachowicza p. l. „Zaprzeczaj konia!”.

Szafka ta cieszyła się wielkim zainteresowaniem zebranych, za równo ze względu na tematykę, jak i wykonanie.

W imieniu mieszkańców gromady uczestnikom ekipy serdecznie podziękowanie złożył sołtys, nadmienając iż podobne formy współpracy między miastem a wsią przyczynią się do umocnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego. (P-406)

E. W.

Ponad 317 tysięcy ludzi pracy korzystało z wczasów w tym roku

Tegoroczny sezon wczasowy wykorzystany został do chwili obecnej w całej pełni. W najpełniejszych miejscowościach naszego kraju, w ośrodkach i domach Funduszu Wczasów Pracujących przebywało do września br. ponad 317 tysięcy osób.

Jak co roku, tak i w roku bież. okres największego napływu wczasowiczów trwał od maja do września. W ciągu tych 4 miesięcy wypoczywało na wczasach około 230 tysięcy ludzi pracy. Największym powodemem cieszyły się nadmorskie ośrodki FWP oraz do my wczasowe na Pojezierzu Mazurskim. Ośrodki takie jak Rybnica Morska, Ustka, Ustroń Morskie, Mikolajki, Augustów — wykonały około 130 procent swego planu.

W roku bież. dał się zauważyć poważny wzrost liczby robotników korzystających z wczasów, szczególnie dotyczy to członków związków: Górników i Hutników oraz Związku Metalowców. Pełniejszemu niż

w roku ubiegłym wykorzystaniu wczasów przez robotników sprzyjały zorganizowane w całym kraju — biura skierowań FWP, które rozdzielały skierowania bezpośrednio do zakładów pracy.

Do poprawy wyżywienia przyczyniły się znacznie istniejące przy każdym ośrodku gospodarstwa warzywne oraz tuże nierozpracowane. Odpowiedni wypocznik i dobre warunki pobytu zapewniło stałe podnoszenie jakości usług wczasowych. Rozrywki kulturalne organizowane były przez poszczególne związki zawodowe, które objęły patronat kulturalny nad domami wczasowymi. Zespoły świetlicowe tych związków dały przedstawienia, koncerty, pokazy artystyczne.

Obecnie, pomimo, iż skończył się sezon letni, miejsca w domach FWP wykorzystane są w całej pełni. Coraz lepsze są warunki pobytu na wczasach. Totcz coraz bardziej masowo korzystają z tej formy wypoczynku setki tysięcy ludzi pracy.

W KILKU WIERSZACH

W związku z przypadającą 8 rocznicą bitwy pod Lenino delegacja pracowników wsi Stalowa Wola, osiedla robotniczego, młodzieży szkolnej, miejscowych władz i organizacji społecznych złożyły w dniu 4. bm. wieńce na grobach poległych żołnierzy radzieckich. (5281)

Z. Kozczak korespondent

no kłosek, w którym oprócz pa pierosów, plwa i cukierków można kupić kanapki z wędliną. Jednak w dniu 2. bm. w tymże kiosku sprzedawano kanapki z zepsutą pasztetówką nie nadająca się do spożycia.

Robotnicy zwracają się do kierownika zaopatrzenia robotniczego — Łatki z apelem, aby w przyszłości kłosek był zaopatrywany w kanapki ze świeżą i dobrą wędliną. (5748)

M. Wiik

Młodzież dojeżdżająca do szkół w Debicy korzysta z pięknie urządzonej świetlicy przydworcowej, w której wspólnie odrabia lekcje oraz gra w szachy, warcaby i słucha audycji radiowych. Pod troskliwą opieką kierowniczki ob. Na talli Dudek młodzież ma możliwość korzystania z życia świetlicowego w całej pełni. Utworzono samorząd oraz sekcję jak — dekoracyjną, redakcyjną i gospodarczą, których członkowie ambitnie pracują. (5253)

As.

Ostatnio na terenie Zakładów Metalowych w Debie (pow. Tarnobrzeg) uruchomio-

Czynem witają XIX Zjazd WKP(b)

Wraz z klasą robotniczą wita XIX Zjazd WKP(b) pracujące chłopstwo, członkowie spółdzielni produkcyjnych oraz robotnicy i pracownicy Państwowych Gospodarstw Rolnych.

W dniu 5. bm. odbyła się w Zespole PGR Zawada (pow. Debica) narada robocza, na której robotnicy i pracownicy zespółu uchwalili następującą rezolucję:

„My robotnicy i pracownicy Zespołu Państwowych Gospodarstw Rolnych Zawada, zebrani na nadzwyczajnym zjeździe w radości XIX Zjazdu WKP(b). Z głęboką uwagą śledzimy obrady tego Zjazdu i z obrad tych czernieć będziemy naukę i doświadczenia którymi będziemy posługiwać się w naszej codziennej pracy, w realizacji planu 6-letniego.

Dumni jesteśmy, że na Zjeździe bohaterskiej WKP(b) naszą Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą reprezentuje przewodniczący naszej partii Towarzysz BIERUT, pod któ-

W wyniku naszych interwencji

Jeden z naszych czytelników w liście do redakcji skarakteryzował za pracę gminnej spółdzielni SCH w Włazownicy. Po przeprowadzeniu inspekcji ustalono, że magazynier tej spółdzielni — Michał Kantowski zatrzymywał dla siebie wędliny przeznaczone dla dostawców żywa. Sprzedawał on również z magazynu towary, które nabywali pracownicy GS w Włazownicy. Członek zarządu Józef Lis wykorzystywał swoje stanowisko służbowe dla osobistych celów, a także zatrzymywał wędliny dla własnego użytku.

W związku z faktami popełnionymi nadzucę przez pracowników spółdzielni SCH w Włazownicy — sprawa została skierowana na drogę sądową. (4840)

„Artos” w akcji przedwyborczej

„Artos” wraz z całym światem artystycznym wyczał się do akcji przedwyborczej. Stale zespoły artystyczne „Artosi”, przez występów przewidzianych rocznym planem, dają nadal około 104 imprezy Programy ze spółw zostały odpowiednio zaktualizowane.

Centrala „Artosi” zorganizowała nowe zespoły artystyczne, przeznaczone przede wszystkim do obsługi ludności wiejskiej na terenach, które dotychczas były rzadziej odwiedzane przez zespoły artystyczne. Dadzą one lam 150 występów.

Nowozorganizowane ekipy „Artosi” występują z nowymi programami o wyraźnej zaznaczonej tematyce wyborczej, z montażami słowno-muzycznymi obejmującymi utwory muzyczne, pieśni oraz wiersze naszych współczesnych czolowych poetów.

Oszczędzaj energię elektryczną

OGŁOSZENIA DROBNE

ZGUBIONO prawo jazdy kat. II, nr 009/49 wydane przez Prez. PRN w Tarnobrzegu na nazwisko Januśa Władysława. G-1293

ZAMKI błyskawicznie sprzętynowe a specjalnie do kosmetyczek dostarcza: Wytwórnia Zamków Błyskawicznych, Warszawa, Ordynacka 3 Sroczyski. Wysyła za zamknięciem. K-262

TRZYMIESIĘCZNE nowoczesne korespondencyjne kursy księgowości. Eddé, sikryka 105. K-293

rego przewodem osłagamy wszystkie nasze zwycięstwa w budownictwie podstat socjalizmu w Polsce.

Dla uczczenia historycznego Zjazdu WKP(b) akcję jesienno-sławną zakończyliśmy na 5 dni przed terminem, co przyniosło 30% oszczędności. O-miły zakończyliśmy do dnia 4. X. 1952 r. tj o 60 dni przed terminem, zaoszczędzając 46.800 zł. Odstawie zbóż wykonaliśmy o 62 dni przed terminem wykonaląc plan w 104,5 proc. W dalszym ciągu zobowiązujemy się zakńczyć wykopki w terminie ustalonym a orki zimowe wykonan o 21 dni przed terminem.

Niech żyje wielki przyjaciel narodu polskiego Towarzysz JOZEF STALINI!

Wykonał z nadwyżką swoje zobowiązanie

Zwycięzcy Państwowego Nadleśnictwa — Ruda Różaniecka (pow. Lubaczów) tow. Stanisław Łotecki, który w maju br. podjął długofalowe zobowiązanie w skali krajowej wydobycia z jednej spły 3,75 kg żywy — dla uczczenia i chwalebnej Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i postanowił wydobyc z jednej spły 4,05 kg żywy. W dniu 4. bm. przekroczył podjęte zobowiązanie osiągając z jednej spły 4,19 kg żywy. Tow. Łotecki wykonał roczny plan pozyskania żywy w 200 proc. Kilkunastu innych zwycięzczy wymienionego nadleśnictwa kończy także realizację swych zobowiązań. (5826)

J. Chomici

14 PAŹDZIERNIKA

IAROSIAW Pogotowie Ratunkowe: ul. Poniatowskiego 20, tel. 09.

PRZEWOSK Pogotowie Ratunkowe: ul. Koleszowa 153, tel. 05.

DEBICA Pogotowie Ratunkowe: ul. Gawryśka 2, tel. 03.

LANCUT Pogotowie Ratunkowe: Plac Sobieskiego 17, tel. 09.

KINA

MIŁEC — Bajka: Trzeźwicki SZALOWA WOLA — Stal: Wield przelom

Nowiny Przemysłowe

Wydaje RSW „Prasa” Redaguje — kolegium redakcyjne redakcja — Rzeszów, ul. Gałęziewskiego 7. Telefon: redaktor naczelny — 10-75, sekretarz odpow. — 18-00, dział gospodarczy, kulturalny, partyjny i rolny — 18-03, dział miejski i sekretariat — 1388, dział korespondentów — 15-54. Redakcja nocna 10-17 (18-30). Redaktor naczelny przyjmuje codziennie od godz. 10 do 19. Oddziały: Nowiny Przemysłowe — Przemyśl, ul. Mickiewicza 8, tel. 250, I. p. Nowiny Podkarpackie — Krośno, ul. Nowotki 6, tel. 228. Delegatura RSW „Prasa” — Rzeszów, Plac Stalina 10, I. p. — tel. 18-55, dział ogłoszeń — 18-52, PPK „Ruch” — tel. 18-80. Prenumerata zakład 2,25 zł, poczt. 4,50 zł, konmis 15 gr, kwartałna 13,50 zł, półroczna 27 zł, roczna 54 zł. Prenumeratę przyjmują najbliższe placówki PPK „Ruch” urzędy pocztowe oraz listonosze w miejscy i miastach. Druk Rzeszowski Zakłady Graf. Rzeszów, ul. Roderyka Alsa 2. Form 63 x 21 i gazet.

Wiedomości sportowe

Rozgrywki piłkarskie o Puchar Polski weszły w decydującą fazę. W dn. 19. bm. odbędzie się 28 spotkań. Gdy w pierwszym rzędzie zbiorą udział mistrzowie WKF-ów oraz zespoły II-ligowe. Losowanie okazało się bardzo szczęśliwe dla drużyn województwa rzeszowskiego.

Tak mistrz WKF-ów Rzeszów zmierzy się z GWKS-em Grudziądz, który zdobył mistrzostwo województwa bydgoskiego.

W Przemyslu miejscowi Budowlani grać będą ze Stalą Wrocław.

W Krośnie natomiast Włókniarze gościć będą drużynę Górniku w Wałbrzychu. Jak więc widzimy wszystkie spotkania mają „ciekły

gotunkowy” i zapowiadają się niezwykle interesujące.

W ramach rozgrywek szachowych o mistrzostwo powiatu przemyskiego LZS Żurawica pokonał SKS „Pianowo-handlowe” z Przemyśla w stosunku 5:3. Wyniki techniczne przedstawiały się następująco: Szachista SKS-u na pierwszym miejscu.

- Betr — Wilgucki 0:1
- Witkier — Robak 0:1
- Moskalewski — Mech 6:1
- Kość — Wilgucki 1:0
- Kaczmarek — Dmitrycz 0:1
- Zygala — Waręda 1:0
- Sigwanek — Malcher 0:1
- Muszyńska — Głowaczówna 1:0

Wstępnie do szeregi Ligi Przyjaciół Żołnierzy. Wzmocnijcie obronność Ojczyzny.

Józef Lastowski

15.28 Rekordy świata
15.37 Haliny Zybiny
15.42 w pchnięciu kulą

W ubiegłym tygodniu donosił nam w naszej prasie, że na mistrzostwach lekkoatletycznych Kłgtrził radziecka zawodniczka Halina Zybina — zdobywczyni złotej medali na XV Igrzyskach Olimpijskich — ustanowiła w pchnięciu kulą nowy rekord świata w nikiem 15.42, poprawiając swój dotychczasowy rekord o 5 cm. Od chwili ukończenia Olimpiady Zybina na poprawiała dwukrotnie już swój rekord świata.

15.28, 15.37, i 15.42 — oto trzykrotny rekord świata Haliny Zybiny — 20-letniej komsonolki. Zaczęło się właściwie od gimnastyki. Tak jak i wszyscy wychowankowie zenitowskiej szkoły wychowania fizycznego Halla na uprawiała wiele dyscyplin sportu, marząc o osiągnięciu sukcesów przede wszystkim w gimnastyce. Jednakże z biegiem czasu zmieniły się jej zainteresowania. Zybina najwięcej zaczęła interesować rzut.

Wszelki trening pod okiem Wiktora Aleksiejewa byłego rekordzisty ZSRR w rzucie oszczepem wzięty, że Halina została miotaczką. Treningi zmieniły Zybina nie do poznania. Ze słabo rozwiniętego podlotka przekształciła się w silnie zbudowaną dziewczynę. O Zybina za często mówił jako o doskończonej, przyszłej oszczepniczce.

Jednak Zybina w roku 1949 spróbowała swoich sił w pchnięciu kulą. Nie rzadko kulą ładowała za 13 metrową liną.

Rzut oszczepem, dyskiem, granatem, pchnięcie kulą, we wszystkich tych konkurencjach osiągała do skonałe wyniki. Mając 17 lat Zybina zdobyła tytuł mistrza sportu.

W zeszłym roku Zybina na zawodach w Leningradzie po raz pierwszy przekroczyła 50 m w rzucie oszczepem, zajęła trzecie miejsce w pchnięciu kulą na mistrzostwach ZSRR.

Studentka leningradzkiego Instytutu Technicznego po raz pierwszy wystąpiła w poważniejszej międzynarodowej imprezie na XI Akademickich Igrzyskach Świata w Berlinie.

Wówczas w pchnięciu kulą osiągnęła 15.83 m.

W bieżącym roku Zybina na wszystkie swe siły poświęciła pracy nad udoskonaleniem techniki pchnięcia kulą, poświęciła szczególnie wiele uwagi na szkolenie najbardziej korzystnego toru lotu kuli. Wysiłki nie poszły na marne. Halina już na początku sezonu uzyskała wynik blisko 15 m.

I oto na Olimpiadzie w Helsinkach Zybina osiągnęła pierwszy wspaniały owoc i wynik uciążliwej systematycznej pracy — 15.28. Zybina zdobywa złoty medal.

20-letnia rekordzistka świata i mistrzyni olimpijska pragnie nieustannie doskonalić swoje umiejętności sportowe. I oto po Olimpiadzie aż dwa razy poprawia swój rekord świata.

Nowiny Sportowe

TYG-DNIOWY DODATEK SPORTOWY „NOWIN RZESZOWSKICH”

Sportowcy naszego województwa omawiają zadania w akcji przedwyborczej

Na terenie naszego województwa we wszystkich jednostkach sportowych i komitetach kultury fizycznej odbywają się obecnie uroczyste zebrania, na których aktywni sportowcy oraz zawodnicy omawiają zadania ruchu sportowego w akcji przedwyborczej.

Plenum Powiatowego Komitetu Kultury Fizycznej w Przemyśle zgromadziło przeszło 200 sportowców i działaczy sportowych. Na Plenum PRKF podkreślono, że poszczególnie kolarz Jak Budowlani i Kolarz i inne jeszcze za mało przejawia troski o wychowanie nowych kadr, nowych instruktorów wychowania fizycznego. A przecież tylko poprzez szkolenie nowych kadr można myśleć o wspaniałych wynikach w sporcie wyczynowym i masowym. Mało uwagi poświęca się ludowym zespołom sportowym na terenie naszego powiatu.

Poszczególni dyskutanci wskazywali na zadania sportowców w obecnej akcji przedwyborczej, wskazywali na rolę partii i rządu Polski Ludowej nad wychowaniem fizycznym.

Tow. Andrzej Glowacz z kółka sportowego Budowlani podkreślał, że właśnie w obecnych warunkach władzy ludowej możliwe jest szerokie budownictwo sportowe, czego najlepszym dowodem jest budowa stadionu sportowego w kółku Budowlanych w Przemyśle.

Tow. Markowski z KS „Stal” przy zakładach im. Karola Świerczewskiego wskazał jak wielki wpływ ma praca sportowa na wykonanie planów produkcyjnych. Młodzieżowa brigada sportowo — produkcyjna tegoż zakładu zdobyła w tym roku sztafeta przechodni Zarządu Wojewódzkiego ZMP. Nauczyciele wychowania fizycznego z Liceum Pedagogicznego w Przemyśle tow. Berezka i Kozłowska wskazały na bardzo ważny moment w pracy szkolnych kół sportowych, na wzmożenie szkolenia ideologicznego wśród sportowców.

W czasie obrad weszły na salę sztafety sportowców, które składały meldunki o podjętych zobowiązaniach dla poparcia Programu Wyborczego Frontu Narodowego i dla uczczenia odbywającego się XIX Zjazdu WRP(b). Trzeba zaznaczyć, że część podjętych, przez przemyskich sportowców, zobowiązań jest już realizowana.

Na zakończenie obrad przewodniczący PRKF tow. Daniłko wyczerpująco zaliczył zasługom działaczom sportowym oraz zawodnikom dyplomy uznania za ich zasługi położone na polu rozwoju kultury fizycznej.

Dyplomy otrzymali Franciszek Zyjewski z LZS Zurawica, Elżbieta Bolanowska, Roman Taworski z KS Budowlani, Władysław Tarczynski (z Wydziału Oświaty Powiatowej Rady Narodowej), Jerzy Małucha z Kolarzów oraz Eugeniusz Grochowski z PRKF — Przemyśl.

Na plenum PPHF w Przemyśle cenne zobowiązania podjęli sportowcy miasta i wsi.

Sportowcy LZS Zurawica zobowiązali się wyremontować

systemem gospodarczym swoją świetlicę co przyniosło ponad 5 tys. złotych oszczędności.

Członkowie LZS Bireza postanowili wybudować tor przeszkód.

Motocyklistki przemyskiego Kolarzów postanowiły zdobyć do dnia 30. 11. br. 15 odznak SPO, przepracować 400 roboczogodzin przy rozbudowie obiektów sportowych, zdobyć do dnia 30. 10. br. 15 Górskich Odznak Turystycznych.

Sportowcy SKS przy Liceum Słowackiego w Przemyśle zobowiązali się objąć stałym szkoleniem ideologicznym członków SKS, urządzać stałe spotkania z LZS-ami, przepracować 150 roboczogodzin na bolsku Budowlanych.

Szczególnie uroczyste odbyło się zebranie członków kółka sportowego Stal przy WSK w Rzeszowie.

Tow. Rudnicki w swym referacie podkreślił, że sportow-

cy na każdym kroku powinni propagować Program Wyborczy Frontu Narodowego. Zadaniem sportowców Stali jest wzmagać i podnosić stale wydajność pracy dla urzeczywistnienia wielkich zadań planu 6-letniego.

Sportowcy w szeregach Frontu Narodowego witać nadchodzące wybory z głęboką świadomością zasadniczego przełomu, jaki dokonał się w ich życiu.

Sportowcy na bazie sprawności do pracy i obrony Ojczyzny konsolidują swoje wysiłki, by poprzez kulturę fizyczną podnosić wydajność pracy do pomnożenia naszego potencjału gospodarczego — zakończył tow. Rudnicki.

W dyskusji znany piłkarz rzeszowski Stal — Kura podkreślił, że sportowcy rozumieją dobrze zadania w obecnym okresie przedwyborczym czego najlepszym dowodem są liczne zobowiązania podjęte przez naszych sportowców.

Piłsudczak rzeszowski Stal Pasternak — mówił w imieniu całej sekcji, która zobowiązała się podnosić stale poziom wyszkoleniowy.

Na powyższym zebraniu podjęto dodatkowe zobowiązania a to postanowiono założyć,

WARSZAWA. (PAP). Z okazji Dnia Wojska Polskiego reprezentacyjne drużyny piłkarskie Armii Czechosłowackiej i Polskiej — ATK i CWKS rozegrały na stadionie Wojska Polskiego w Warszawie spotkanie rewanżowe, które zakończyło się wynikiem bezbramkowym 0:0.

Sportowców „brańnię” Armii Czechosłowackiej powitał szef CWKS ppłk. Iwaszkiewicz. W imieniu drużyny gości odpowiedzialnym kierownikiem ekipy mjr Bartu. Po odegraniu hymnów państwowych, wymianie kwiatów i prośbami rozpoczęło zawody. W pierwszej połowie meczu

goście byli zespołem lepszym. Przeprowadzili wiele groźnych ataków na bramkę polską, jednak dobra gra defensywy CWKS likwidowała wszystkie niebezpieczne sytuacje pod bramką Stefaniszyna. Atak CWKS grał cały czas słabo, a jedynie znajdujący się w dobrej formie Breiter nie znalazł zrozumienia u swoich partnerów. Atak CWKS razili niecelnymi podaniami i słabo strzelał.

Po przerwie gra toczyła się nerwowo. Drużyna CWKS dzięki lepszej kondycji zdobyła w tym okresie wyraźną przewagę, której jednak nie potrafiła wykorzystać. Wszystkie ataki Polaków kończyły się niecelnymi strzałami lub były likwidowane przez dobrą obronę gości. Jedynie w 84 min. gry Polacy mieli niemal stuprocentową okazję do zdobycia bramki, kiedy Breiter będąc o kilka metrów sam na sam z bramkarzem strzelił ostro, ale Dolejski pięknie wybił piłkę w róg.

W drużynie polskiej wyróżniła się trójka obrońców oraz obaj pomocnicy, w ataku — jedynie Breiter.

W ATK najlepszymi byli bramkarz Dolejski, trzeci obrońcy — Safranek, Nowak i Morvay.

ATK: Dolejski — Safranek, Nowak, Morvay — Skywa, Jecnydyntej, Kral, Masopus, Hertel, Dvuk. CWKS: Stefaniszyn — Korynt, Orłowski, Sobkowiak — Wiecek, Bieniek — Sasładek, Janeczek, Breiter, Olejnik i Głajcer.

Zawody prowadził sędzia Burowski.

Piłkarze ATK z Pragi podczas treningu na stadionie Wojska Polskiego w Warszawie.

PUCHAR POLSKI

Stal Rzeszów finalistą woj. rzeszowskiego po zwycięstwie nad Stalą Mielec 3:2 (3:2)

STAL MIELEC: Sztuka (Roźniak) — Kanik, Iwanow, Drożdżowski, Noworyta H., Swiatłowicz S., Gargas, Noworyta M. Wosiński, Swiatłowicz J., Korpany.

Finalowe spotkanie o Puchar Polski rozegrane pomiędzy mistrzami powiatów i miast Rzeszowa zakończyło się zasłużonym zwycięstwem Stali rzeszowskiej nad wazym imienniczką z Mielca w stosunku 3:2 (3:2). Zawody powyższe zostały rozegrane na doskonałym boisku Ogniw, którego zdrowiana płyta odprowadzała całkowicie wodę.

Mimo ciężkich warunków atmosferycznych mecz do przerwy był prowadzony na dobrym poziomie, a sytuacje zmieniły się jak w kalejdoskopie. Strzelano bardzo dużo i co najważniejsze grano ładnie krótkimi passingami, dostarczając najwspanialszym miłośnikom piłki nożnej, dużo emocji. A tych było wiele. Wystarczy wspomnieć, że gospodarze po 20 minutach prowadzili już 2:0, co wcale nie zalało gości, którzy w ciągu 10 minut po licznych atakach — wyrównują.

Stal mielecka zaprezentowała się z jak najlepszą stroną, a zwłaszcza jej atak, który składnie kombinował i stwarzał dużo niebezpiecznych sytuacji pod bramką Lublińskiego. Zwalżająca obaj skrzydła w myśl radami „siali” zamęt na tyłach gospodarzy.

Wszystkie linie Stali mieleckiej współpracowały ze sobą, czego efektem były 2 wyrównujące bramki. Zdemontowali oni falowe ataki w ostatnich 10 minutach gry, kiedy to wyrównanie wisiło na włosku, niestety dwie poprzeczki i udane interwencje bramkarza Stali rzeszowskiej Lublińskiego — ratują gospodarzy przed dogrywką. Zawodnik ten był jednak w niedzielę w himerycznej formie. Obie bramki padły z jego winy, gdy łatwiej piłki wypuszczal z rąk, w trudnych zaś wypadkach interweniował skutecznie.

Sekcja motorowa Ogniwo Rzeszów realizuje podjęte zobowiązania

Sekcja motorowa rzeszowskiego Ogniwa przygotowała liczny sympatykom sportu żużlowego nową miłą imprezę. Otóż motocyklistki Ogniwa postanowili w ramach zobowiązań dla poparcia Programu Wyborczego Frontu Narodowego, oraz uczczenia odbywającego się XIX Zjazdu WRP(b) zorganizować wielką imprezę motorową z udziałem czołowych żużlowców Polski. Mimo wielu trudności natury technicznej, już dzisiaj można podać do wiadomości, że w niedzielę 19 października na

stadionie rzeszowskiego Ogniwa odbędą się wyścigi żużlowe na maszynach wyczynowych, „Excelsior-Jap”. Zobowiązani zawodników Centralnego Wojskowego Klubu Sportowego oraz sympatyków żużlowców Zrzeszenia Sportowego „Stal” Centralnej Sekcji Żużlowej z Ostrowia Wielkopolskiego.

Stal rzeszowska zadowoliła i pokazała, że także potrafi grać w ciężkich warunkach. Dobre zwalżająca gra atak, którzy strzelał dużo. Bramki zdobyli: Kura 2 i Hedra 1 dla Stali rzeszowskiej, oraz Gargas 2 dla gości. Szczęśliwym do brze Wojłyna z Przemyśla.

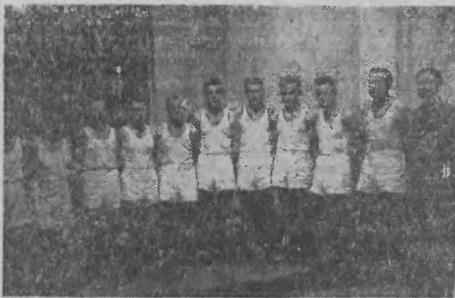
SUCHECKI — KRAKOWIAK — PIERWSZA PARA
Kim są zawodnicy CWKS wiedz dobrze sportowcy Rze-

(Ciąg dalszy na str. 6)

Mistrzostwa bokserskie województwa rzeszowskiego

GWKS przodownikiem tabeli Gwardia Rzeszów – Spójnia Jarosław

12:8

Na zdjęciu dziesiątka pięściarska GWKS Rzeszów, która w niedzielę wygrała ze Stalą Sanok 16:4.

Na niedzielnym spotkaniu, rozegranym o mistrzostwo drużynowe naszego województwa w bokse na pierwszym miejscu w tabeli uplasował się zespół rzeszowski GWKS-u, który w Sanoku pokonał tamtejszą Stal w stosunku 16:4. W Przemyślu Budowlani przegrali z Gwardią II w stosunku 8:12. Groźny rywal

drużyny wojskowej z Rzeszowa Spójnia Jarosław wobec przegrania meczu z rzeszowską Gwardią zeszła na drugą pozycję tabeli. Na trzeciej pozycji znajduje się Stal mielecka, która pokonała swą imienniczkę z Rzeszowa w stosunku 12:8. Dot tabeli na razie nie zmienia się.

Stal Mielec — Stal Rzeszów 12:8

MIELEC. (tel. wł.). — Mimo, że przed zawodami Stal z Rzeszowa prowadziła 4:2 — mielecka Stal odniosła w rezultacie zwycięstwo w stosunku 12:8, będąc lepszą technicznie w wadach średnich i ciężkich.

Wyniki techniczne (na pierwszym miejscu zawodnicy drużyny rzeszowskiej):

Waga musza: Świat przegrywa na punkty z Nojkiem, który miał lekką przewagę przez wszystkie trzy rundy.

Waga kogucia: Rzeźnikiewicz St. wygrał na punkty z Miłkowskim.

Waga półciężka: Rzeźnikiewicz Zb. wygrywa wobec nadwagi Nowakowskiego II.

Waga lekka: Już w I starcie sędzia ringowy podaje Sawickiego wobec dużej przewagi Stasiaka.

Waga lekkopółciężka: Zajko wygrał na punkty z Słtkiem. Obaj za wodnicy walczyli słabo.

Waga półciężka: Płotrowski przegrywa na skutek nadwagi.

Waga ciężka: Pasternak tylko dzięki swej wytrzymałości

zawdzięcza, że przegrał walkę tylko na punkty z Nowakowskim I. W III starciu Pasternak „kleił się” do Nowakowskiego I, przagnął przetrzymać rundę, co się mu zresztą udało.

Waga średnia: Mac przegrał zde cydowanie na punkty z Jopem, który miał przewagę przez 3 rundy.

Waga półciężka: Bednarczyk zdo był punkty walkowerem wskutek braku przeciwnika.

Waga ciężka: Samoliński poddaje się w II rundzie Kulczyckiemu.

W ringu sędziował Dudziński z Jarosławia, na punkty Radwański, Białas, Stark. A. Z.

TABELA:

GWKS Rzesz.	5	8,2	59:41
Spójnia Jar.	5	7,3	63:37
Stal Mielec	5	6,4	57:49
Gwardia II	5	6,4	48:50
Budowlani Prz.	5	5,5	57:43
Stal Rzeszów	5	4,6	54:44
Gwardia Rz.	5	4,0	48:52
Stal Sanok	5	0,1	12:88

Niedawno pisaliśmy, że Gwardia rzeszowska nie ma niekompletowanej pełnej „dziesiątki” w każdym spotkaniu oddaje 6 punktów walkowerem. Kierownictwo sekcji bokserskiej Gwardii wzięło sobie do serca naszą alarmującą uwagę i już dwie wagi uzupełniło, nie mając jeszcze zastawiciela wagi ciężkiej. Ubiegłej niedzieli mieliśmy możność stwierdzić, że obaj nowi zawodnicy są 2le wyszkoleni a zwłaszcza „półciężki” Wasilewski.

Spotkanie pomiędzy dotychczasowym przodownikiem tabeli Spójnią Jarosław a Gwardią rzeszowską wywołało wielkie zainteresowanie wśród sympatyków boksu naszego miasta, którzy szczególnie wypchnili się Wojewódzkiego Domu Kultury. Najważniejsze, że nie zawiedli się, gdyż zobaczyli kilka walk na dobrym poziomie. Wprawdzie jeszcze przed rozpoczęciem spotkania Gwardia prowadziła 6:2, w trzech wadach, nie mniej jednak walki te zostały rozegrane jako towarzyskie. Nie obeszło się bez dwóch niespodzianek dużego kalibru. Pierwszą mieliśmy już w wadze półciężkiej, gdzie spotkał się pogromca Kowalskiego — Pająk (Sp.) i Nycz (Gw.), obaj zawodnicy stosowali przez cały czas ostrą wymianę ciosów i w trzeciej rundzie obaj polowali na nokaut. Udało się to Nyczowi, który wyko rzystując lukę w gardzie Pająka, trafił go mocno na punkt. Drugą niespodzianką dostarczył nam Jabłoński, przegrywając przez no-

Sekcja motorowa Ogniwo Rzeszów realizuje podjęte zobowiązania

(Ciąg dalszy ze str. 7)

wodnik ten stale znajduje się w doskonałej formie. Wprawdzie sezon rozpoczął słabo, jednak w szybkim tempie dośzedei czołówek i wspaniała forma zabłysła na tegorocznych Indywidualnych mistrzostwach Polski we Wrocławiu. Doskonała technika jazdy na wraźczach, szybki refleks, 23 lat życia, każda przysposobienie, że Suhecki nie powiedziała jeszcze ostatniego słowa. Mistrzostwa wrocławskie były dla młodego Suheckiego nie łatą próbą, z której wyszedł zwycięsko, ulegając jedynie różnicy dwóch punktów, obecnemu mistrzowi Polski Kupczyńskiemu ze Spójni Wrocław.

Drugim reprezentantem CWKS-u, którego zobaczymy w Rzeszowie jest wychowanek łódzkiego „Ognia” Krakowiak, również reprezentant Polski w licznych międzynarodowych zawodach. Krakowiak jest synem robotniczej Łodzi, ambitnym zawodnikiem, wielkim talentem, który już od pierwszych swych startów na torze łódzkim wykazał duże walory sportowe. Krakowiak wspólnie z Suheckim tworzą pierwszą parę reprezentacji CWKS, doskonale się rozu-

miejąca, stanowiąca ciężką wagę dla przeciwnika. Trzecim reprezentantem CWKS-u jest Pankard — zawodnik, który swoją wspaniałą karierę, żuźlową zawdzięcza startom w drużynie wojskowej. Pankard jest członkiem kadry narodowej zawodnikiem, który dzięki uśledniej pracy regularnym treningom zwrócił na siebie szczególną uwagę.

Na torze żuźlowym rzeszowskiego Ogniwa zobaczymy jeszcze Witolda Koleczka — brata tragicznie zmarłego mistrza Polski Tadeusza Koleczka. Witold Koleczek znajduje się stale w czołówce naszych żuźlowców i tworzy wspólnie z Tadeuszem Smoczykiem jedną z czołowych, wozowo współpracujących ze sobą parę żuźlowców. To co widzieliśmy w Rzeszowie w wykonaniu braci Świtawów z Kolejarza Rawiczy, zobaczymy w dużym wykonaniu parę — Witold Koleczek — Smoczyk.

Ostatnim nie mniej ambitnym zawodnikiem jest Wróżyński.

Drużyna wojskowych jako całość przedstawia się doskonale pod każdym względem i jest naprawdę godnym reprezentantem naszego Wojska Polskiego. Kierownikiem drużyny wojskowych jest Jan Koleczek, trzeci z wielkiej rodziny żuźlowców polskich — Koleczków. Żuźlowcy CWKS-u będą dla rzeszowskiej publiczności nie lada atrakcją.

Sukces motocyklistów Ogniwa Rzeszów w Tarnowie

W dorocznym radzie motorowym, zorganizowanym przez sekcję motorową tarnowskiego „Ognia” obok wrocławskich zawodników „Stal” z Ostrowa Wielkopolskiego. Drużyna Stali posiadająca doskonałe warunki treningowe osiągnęła w tym roku szereg cennych wyników, podczas drugich mistrzostw Polski. W spotkaniu na polskich maszynach SHL Franciszek Rusek zajął II miejsce, a Marian Ogrodnik III miejsce.

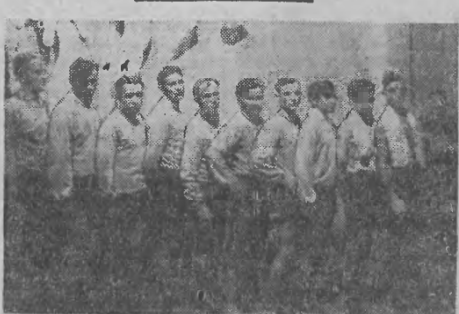
W kategorii maszyn 250 ccm Edward Gutowski, startujący na „Jawle 250” zajął III miejsce. Zespołowo zawodnicy „Ognia” zajęli II miejsce, zdobywając na własność srebrny puchar — nagrodę Rady Głównej ZS „Ognio”.

MŁODY ZESPÓŁ STALI

Przeciwnikiem drużyny CWKS-u będą zawodnicy Centralnej Sekcji Motorowej Zrzeszenia Sportowego „Stal” z Ostrowa Wielkopolskiego. Drużyna Stali posiadająca doskonałe warunki treningowe osiągnęła w tym roku szereg cennych wyników, podczas drugich mistrzostw Polski. W spotkaniu na polskich maszynach SHL Franciszek Rusek zajął II miejsce, a Marian Ogrodnik III miejsce.

W Rzeszowie Stal reprezentować będą: Wielgosz — członek kadry narodowej, Krzeszowski, Rązaj, Jurkowski, Stercel oraz Jurczak.

Albin Maloborski

Zespół pięściarski Budowlanych z Przemyśla.

Józef Strzelecki

Członek Kolegium Sędziów Sekcji Piłki Nożnej — WKKF Rzeszów

Szukamy sędziów piłkarskich (VIII)

GRA NIEBEZPIECZNA

Jeżeli zawodnik zagrywa piłkę w taki sposób, którym uniemożliwia przeciwnikowi znajdującemu się w zasięgu gry dościsnąć do piłki, uważamy to za grę niebezpieczną.

Przykładowo określamy grę niebezpieczną jako: podniesienie za wysoko nogi przy przeciwniku, wykonywanie „noży” przy przeciwniku, w podskoku wysuwanie nogi w kierunku przeciwnika, atakowanie nogą wyciągniętą do przodu, pochylanie zbyt nisko głowy do piłki przy przeciwniku. Zasadniczą cechą gry niebezpiecznej jest skierowanie akcji na piłkę a nie na przeciwnika i brak złego zamiaru atakującego. Można jednak zauważyć czasami u zawodnika grającego niebezpiecznie równocześnie pewne cechy brutalności. Wówczas należy ukarać jego drużynę nie rzutem wolnym pośrednim lecz rzutem wolnym bezpośrednim wzgl. karnym.

Gra niebezpieczna

Gra niebezpieczna (Nożyce)

Jesteśmy często świadkami, przyznawania rzutów wolnych pośrednich przeciwko drużynie, której zawodnik pochylił za nisko głowę do piłki przy przeciwniku. Ocena ta jest niesłuszną. gdyż gra w swym założeniu powinna być prowadzona przy pomocy nóg i pochylenie za nisko głowy jest przekroczeniem ze strony schyłającego się, uniemożliwiającego normalną grę. Ocena zbyt nisko wzgl. zbyt wysoko winna być

brana w rachubę w odniesieniu do pasa zawodnika, np.: głowa poniżej pasa, noga powyżej pasa.

NOSZENIE PIŁKI PRZEZ BRAMKARZA

W czasie gry wolno bramkarzowi zrobić z piłką w rękach tylko 4 kroki. Po czterech krokach musi bramkarz piłkę z rąk wypuścić czy to przez podrzucenie jej do wykopu, czy to przez kozłowanie. Podrzucenie piłki do góry i złapanie jej ponownie nie jest uważane za stracenie kontaktu z piłką, o ile nie dotknęła ziemi. Również trzymanie piłki w rękach i dotykanie w ten sposób ziemi jest niedozwolone podczas chodzenia. Jeżeli bramkarz uczyni 5-ty krok bez stracenia kontaktu z piłką, na warunkach wyżej podanych, uważamy, że bramkarz piłkę „nosi”. Noszenie zaś piłki przez bramkarza karane jest rzutem wolnym pośrednim z miejsca na którym postawił on piąty krok.

Kożując piłką o ziemię może bramkarz przejść dowolną ilość kroków.

NAPOMNIENIE ZAWODNIKA

Często w czasie trwania gry można zauważyć wzgl. uszyścić zawodników zachowujących się niesportowo. W takich wypadkach winien sędzia grę przerwać i po upomnieniu zawinającego wznowić grę rzutem wolnym pośrednim. Zawodników, którzy zachowują się niesportowo mimo upomnień, może sędzia wykluczyć od dalszej gry.

ATAKOWANIE BRAMKARZA

Bramkarz znajdujący się na własnym polu bramkowym chroniony jest przepisami przed atakującymi go przeciwnikami w chwili kiedy broni bramki.

Przez bronienie bramki rozumiemy łapanie piłki, odbijanie jej, wykopywanie, bieg wzgl. skok do piłki itp.

Przez zadkniecie bramkarzowi w takich momentach karze się drużynę atakującą rzutem wolnym pośrednim. Dlatego należy uważać za bezcelowe utrudnianie bramkarzowi obrony bramki, gdyż nie prowadzi to do żadnego efektu. wręcz przeciwnie, jest niekorzystne dla drużyny atakującej z powodu przerwy w grze za naruszenie przepisów i przeniesienie gry na dalszą odległość od bramki za przynajmniej przeciwnie drużynie rzut wolny.

Tak samo nie wolno wybić bramkarzowi trzymanej piłki nogą, kolaniem lub głową.

Z drugiej zaś strony o ile bramkarz trzyma złapaną piłkę może być przepisowo atakowany barkiem, byle nie brutalnie i bramka zdobyta przez wepchnięcie w ten sposób bramkarza z piłką do bramki — jest ważną. Atakowanie jednak barkiem z przyłożoną ręką do ciała jak „zaczepiliśmy”, nie może być brutalne i nie może być skierowane w kregostup ani w środek klatki piersiowej przeciwnika.

Tych części ciała nie można „remplować” jak również nie można tymi częściami ciała atakować, gdyż może to doprowadzić do ciężkich uszkodzeń cieleśnych.

Gra dozwolona

Gra niedozwolona

POWTOŻNE ZAGRANIE PIŁKI

Zawodnik wykonujący jakikolwiek rzut lub wrzut z autu bocznego, nie może zagrać wzgl. dotknąć piłki ponownie zanim nie zostanie ona zagrana wzgl. dotknięta przez innego zawodnika, obojętne czy przez partnera czy przez przeciwnika.

Odbicie się piłki po wykonaniu rzutu lub wrzutu bezpośrednio od sędziego, sędziów linowych na boisku, słupka lub poprzeczki bramki albo od chorągiewki, różnej, nie zmienia w niczym sytuacji i jeśli ten sam zawodnik zagra lub dotknie piłki popełnia przekroczenie karane rzutem wolnym pośrednim.

PRZETRZYMYWANIE PIŁKI PRZEZ BRAMKARZA

Jeśli przepisy chronią bramkarza w czasie obrony bramki, tak z drugiej strony nie wolno bramkarzowi po złapaniu piłki leżeć z nią celem „gry na czas”.

Zdarzają się także momenty na zawodach, zwłaszcza kiedy drużyna prowadzi liczącą zdobytymi bramkami i stara się utrzymać wynik zawodów. Sędzia prowadzący zawody winien dokładnie obserwować grę bramkarza czy będąc w posiadaniu piłki w pozycji leżącej nie stara się przedłużyć bez powodu leżenia na ziemi.

Może być to powodem atakujących go przeciwników skutkiem czego nie chce się bramkarz podnieść z piłką.

Jeśli jednak nie ma przeszkód do prowadzenia gry, należy za granie „na czas” ukarać drużynę zawinającą rzutem wolnym pośrednim.

Rzut wolny pośredni jest w tym wypadku zupełnie zasadnym, gdyż tego rodzaju postępowanie bramkarza można podciągnąć pod niesportowe zachowanie się, za co winien być napomniany a gra winna być wznowiona rzutem wolnym pośrednim.

(C. d. n.)